

[Rahbæk Møller]

Desuden yder Socialdemokratiet et bidrag til den almindelige sproglige forvirring, idet man siger i bemærkningerne, at der er tale om risikovillig kapital til iværksættere. Det er samme sprogbrug, som ministeren anvender, men det forekommer, som om hverken regeringen eller Socialdemokratiet kender forskel på driftskapital og egenkapital, og det er jo beklageligt. Sagen er, at når det drejer sig om egenkapital – og det er jo nødvendigt for iværksættere, som skal investere i produktionsanlæg, foretage langsigtede udviklinger osv. – er det altså ikke noget, man låner i en bank, for så lider man rentedøden. Det skal nemlig være ægte risikovillig kapital, der har tid til at vente og ikke trækker renter i mellemtiden. Det, man låner i en bank, er derimod driftskapital.

Lad os så vende tilbage til selve forslaget. Socialdemokratiet foreslår, at man skal yde statsgaranti for banklån til driftskapital. Det er muligvis fornuftigt, for det er jo rigtigt, at både bankernes tilbageholdende linje samt det forhold, at mange mennesker ikke længere har en friværdi i deres huse, kan gøre det svært for mindre virksomheder – herunder også nogle iværksættere, der ikke har brug for egenkapital, bl.a. visse typer servicevirksomheder – at få en fornuftig kassekredit. Det er muligt, at vi skal ind i de baner, det har regeringen også været inde på tidligere, som ministeren nævnte. Det kan så blive et spørgsmål om procenter, der står 2/3 dækning i Socialdemokratiets beslutningsforslag, og regeringen siger 50 pct., det kan man godt diskutere. Men jeg er selv en lille smule skeptisk. Ligesom hr. Flemming Hansen spørger jeg, om det ikke vil blive en sovepude for bankerne, hvis vi indfører sådan noget, og om vi kan slippe af med det igen.

Vi er altså villige til at se nærmere på sagen, men vi skal bare kalde tingen ved sit rette navn, nemlig en støtte til driftskapital til mindre virksomheder, og ikke blande den sammen med en iværksætterpolitik.

Kim Behnke (FP):

Jeg vil først sige, at jeg er enig i hr. Rahbæk Møllers bemærkninger vedrørende driftskapital og egenkapital.

Beslutningsforslaget beskæftiger sig meget med spørgsmålet, om der er risikovillig kapital til rådighed. Nu er det jo så nemt, når man konstaterer, at der foreligger et problem, at

man kun ser på resultatet og ikke på årsagen, og i øjeblikket er der faktisk en ganske god grund til at se på årsagen. Hvorfor er der ikke risikovillig kapital til rådighed, hvor er pengene henne, hvorfor har bankerne ingen penge til udlån? Åh jo, de har haft nogle tab og hensættelser osv.

Men det er jo ikke det, der i den store sammenhæng ødelægger mulighederne for at kunne yde risikovillig kapital her i Danmark. Skurken er Folketinget, skurken er finansministeren, som opsuger enorme milliardbeløb ved udstedelse af statsobligationer til finansiering af underskuddet på statsfinanserne og derved suger kapital ud af det danske marked. Det er klart, at hvis man sidder i en bank og skal vælge, om man vil investere i Pedersens evighedsmaskine eller i finansministerens finanslov, opfattes det – kedeligt nok – som det sikreste at investere i statens finanser. Og når det drejer sig om en gæld på 620 mia. kr., hvoraf omtrent 500 mia. kr. er indenlandske lån, kan man ikke undre sig over, at der ikke er risikovillig kapital på det danske marked. Der er en eneste god grund til, at den risikovillige kapital er væk, den er simpelt hen opsuget af staten, ligesom en tør svamp suger vand i en vandpyt.

Når man så ser på Socialdemokratiets hensigt med forslaget, nemlig at sikre, at virksomhederne kan overleve, må man altså også undre sig. Prøv f.eks. at se på konsekvensen af, at Socialdemokratiet med oprejst pande indførte den nye CO₂-afgift. I øjeblikket er et godt, dansk primærproduktionserhverv som gartnerisektoren, hvor der tidligere var masser af beskæftigelse, ude i en krise, man aldrig før har set magen til. Gartneri efter gartneri lukker, folk bliver fyret, og omsætningen falder på auktionerne. Og hvad sker der i stedet? Jo, der bliver indført det ene vognlæs grønsager og frugt efter det andet fra Holland, og hvorfor? Fordi man med bind for øjnene har pålagt et erhverv en ny afgift.

Det er det, der er så ærgerligt her i Folketinget, at man nægter at se sammenhængen i de ting, man foretager sig. Når man trykker på den grønne og den røde knap, glemmer man konsekvenserne og sammenhængene, og i dette tilfælde prøver man at købe sig til lidt goodwill ved at låne nogle penge ud til erhvervsvirksomhederne. Men ikke nok med, at man vil låne pengene ud til virksomhederne eller